

Veridicus
Pater Kajetan

Roman po ustnih, pisanih in tiskanih virih

Zvečer se je Jože zopet odpeljal, Svetlin pa je pisal Grčarju obširno pismo. Prosil ga je, naj poišče in kupi tik Ljubljane hišico z vrtno ali njivo in bratu naj najde službo pri kakem lesnem podjetju ali večjem stavbnem podjetju. A tudi za Miciko, ki je izvrstna gospodinja, mirno, pošeno dekle, naj najde primerno mesto.

Popisal mu je svoj položaj in zaključil:
«Blagi boter Križaj mi je hotel s svojo dediščino pokloniti svobodo. Oče in Micika naj me torej ne ovirata, da to svobodo uživam po svoji vesti. Kapital in obresti zadoščajo, da bodo lahko srečni in zadovoljni vsi, ki so najbližje mojemu srcu. Zase pa ne potrebujem ničesar. Moj sklep je gotov. Ko pride čas, Ti ga sporočim...»

In leto je teklo dalje. Avgusta meseca se je pripeljal na Prelovo Grčar s kupno pogodbo. Našel je tik Ljubljane hišico z velikim vrtom; na vsaki strani veže sta bili po dve sobi s kuhinjo in v podstrežju sta bili še dve sobici. Vse skupaj je veljalo le 4000 goldinarjev.

Svetlin je pogodbo podpisal in naprosil Grčarja, naj prepíše hišo v zemljiški knjigi na očetovo ime.

«A kaj bo z Miciko?» je vprašal.
«Miciko vzamem k sebi. Oženil sem se in moja žena se raduje, da dobi z Miciko tako vrlo pomočnico. Po vsem tem, kar vem o Miciki, jo bomo smatrali pri nas za člana družine. Preverjen sem, da se bomo najbolje razumeli.» je dejal Grčar...

Prvega septembra je prejel Svetlin od dekanata nov odlok: imenovan je bil za župniškega upravitelja na Glogovem. Tekom enega tedna naj župnišče izprazni in se preseli tja. Hkratu je došel na Prelovo kaplan, ki je začasno prevzel cerkvene posle.

Zdaj šele je Svetlin povedal Miciki, kaj je ukrenil zanjo.

Micika je jokala neotolaženo, a končno se je vdala.

Glogovo je bil najmanjši beneficij. Zasedali so ga z bolehnimi, starimi, malone že nesposobnimi duhovniki. Letnih dohodkov je bilo na Glogovem 270 goldinarjev in na razpolago sta bili celo dve njivi. Poleg stare, zanemarjene cerkvice je stala še zanemarenejša prilična hišica, v kateri ni prebival žo osem let nihče...

Samo posteljo, mizo, omaro, dvoje stolov in nekaj knjig je vzel Svetlin na Glogovo. Vse drugo, tudi klavir in knjižnico, je poslal v Ljubljano v očetovo hišico. V podstrežni sobici so shranili njegovo imetje dotlej, da odloči drugače.

Tiho, brez slovesa je izginil Svetlin s Prelovega. Samo k županu se je šel posloviti. To pot ni niti zvonilo niti streljalo... Nato se je odpeljal na Glogovo; najprej štiri ure z železnico, nato pet ur s pohištvom na lestvičnem vozu v gore.

Na Glogovem ni imel nobenega dela. Maševal je sam sebi, ker ljudje, prebivajoči po globoko spodaj ležečih hišah, so odhajali rajše v dolino. Niti previdet ga ni prišel nihče klicat. Obedoval je v skromni krčmi pol ure nižje od župnišča, zajtrk in večerjo pa si je kuhal sam. Hočil je okoli kmetov in si nakupoval živil. Tudi stregel si je sam, pometal sobo, si znažili obleko in obutev.

Kot puščavnik je živel, sedel za cerkvijo, šital, gledal v dolino in sanjaril. Mnogo se je izprehajal po hribih in gozdovih, nabiral gobe, pobiral češarke in jih nosil domov.

Tako je šel h koncu november. In že je začel naletavati sneg. Tedaj je poslal v dolino dve že dolgo pripravljene pismi: eno ordinarijatu, drugo patru Benediktu.

Še pred Božičem je bil sprejet v samostan.

Tretji del.

Dnevnik patra Kajetana.

Za mano!

Vedno sem ljubil ta vzklik: Za mano! Kakor vinjeta je na koncu knjige, kakor oddihljaj, ko sem odložil neznosno breme, kakor fanfara, ki naznanja zaključek nečesa starega in začetek nečesa novega... Ali bo to novo lepše ali pa še zoprajše? Vse eno: za mano!

Novi ljudje okoli mene, nove naloge, novi cilji. Morda tudi nove borbe, nove bolesti, nova razočaranja? Nič zato!

P. Kajetan ne bo drugačen, kakor je bil Janko, Svetlin. V Boga zaupam, da ostanem zvest sebi tudi poslej...

Danes je 28. februarja. Dva meseca po novicijatu v samostanu. Sredi novega življenja. Ali je pa životarjenje v samostanu sploh še življenje? — Večina mojih novih tovarišev se mi zdi, kakor bi bila živa zazidana v grob, iz katerega ne vstane nikoli več. Odmrli sebi in svetu, obračajo hrbet luči in dremljejo v apatiji. Jesti, piti, moliti, spati, ubijati čas z «delom», ki ni nikomur koristno — polagoma od dolgega časa otopeti: mar je to še življenje?

Tudi jaz sem se zatekel v grob. Moral sem se. Toda hočem živeti. Življenje pa je zame delo, ki je koristno človeštvu, v čast božjo, uteha moji duši. Na Krvavi peči in na Glogovem bi bil brez dela zblaznel in poginil. Jaz pa sem eš zdrav in močan: mirovati nočem niti v tem grobu. Zato sem vstopil v ta samostan, ne da lenarim, ne da se v molitvi potapljam v nirvano, nego da delam, koristim.

Prijatelj p. Benedikt me je razumel. On je samostanski organist, skladatelj, umetnik. Pomočnika mu je bilo treba na koru in vzel je mene. Blagoslovjam ga! Začasno ga smem zastopati pri popoldanskih ali večernih cerkvenih opravilih. Benedikt sklada maeš, velik oratorij ima v delu,

Odkar sem stal pred knezoškofijskim konsistorijem, nisem bil več v Ljubljani. Odtlej mi je nesimpatična: nič dobrega in lepega ne prihaja iz nje, nego le mražja in razpor, krivičnost in nasilstvo.

Prede pa sem se hotel živ zakopati, sem se šel posloviti od svojih dragih in sklenil poslednje račune.

Lepa je očetova hišica; dva kostanja pred njo, na obeh straneh španski bezeg, zadaj vodnjak, drvarnica in tudi nekaj vrta. V ozadju zeleni Golovec. Krasno bo ondi spomladi, ko zacvetijo grmovi in drevje, ko ozeleni hrib, se razlegne petje ptičev in zasije toplo solnce.

Da je Urška, bratova žena, skrbna gospodinja, sem opazil takoj, ko sem prestopil leseni mostiček preko jarka pred hišo. Povsod red, snaga. Nisem je še poznal. Ni več mlada, a zdrava in dobrovoljna je. Mene pa je spoznala Urška takoj, češ, da sem bratu Jožetu silno podoben.

	<h2>SINGER ŠIVALNI STROJI so na vsem svetu</h2> <p>poznani kot najboljši</p> <p>Singer šivalni stroji, Bourne & Co., New York 709/a</p> <p>Ljubljana, Šelenburgova ul. 3</p> <p>Prodaja na obroke</p>	<p>Centrala za SHS:</p> <p>Zagreb</p> <p>Marulićeva ul. 5</p> <p>Zastopstva v vseh mestih</p>
---	--	--

Franc Korber
Paula Korber
roj. Arh
poročena
Gorje 15. IX. Bled

Mizarja za modele
ki ima svojo delavnico ter je v stanu prevzeti izdelavo prvovrstnih modelov, išče 4857a
„RANCICA“, tallonica kovina i tvornica armatura Zagreb, Boškovićeve ulica 34

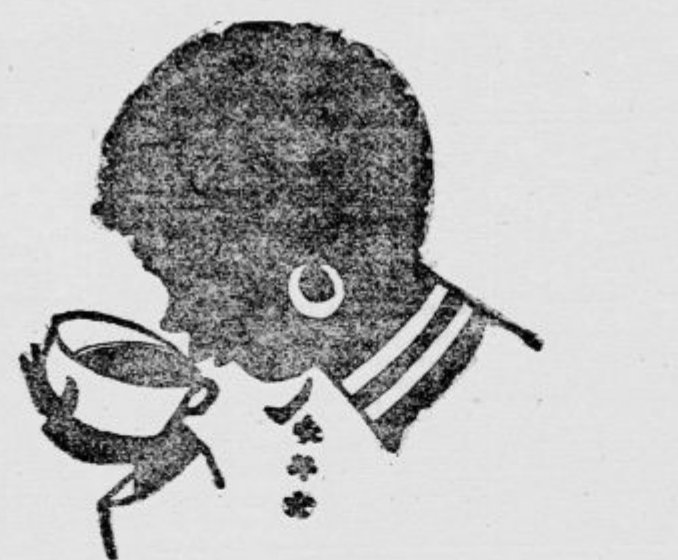
Šentjanski premog
vseh vrst in vsako množino, v čisto opranem stanju nudi, za takojšnjo dobavo
Prodajni urad šentjanskega premogovnika
AND. JAKIČ
Ljubljana, Krekov trg 10 1018-a

ZALOGA KLAVIRJEV IN PIANINOV
najboljših tovarn Böeendorfer, Czapska, Ehrbar, Schweighofer, Original Stingl itd.
Jerica Hubad, roj. Dolenc
LJUBLJANA, Hilserjeva ulica št. 5.

Kupim
zdrav, olapljen smrekov in jelkov les od 2 do 7 m dolg, 13 do 26 cm debel. Ponudbe s navedbo množine in o- značbo dobavnega časa na **Albert Ofner**, lesni trgovec, **Karlovec, 4844/a**

Pesniški zbirki
Fr. Zbašnjak
- P E S M I -
Vez. 21 Din, broš. 9 Din
pošt. 150 Din
A. Dobelj
SOLNCE
in
- S E N C E -
Vez. 15 Din, broš. 9 Din
pošt. 125 Din
TISKOVA ZADRUGA
Ljubljana

Edino prave „Göiser“ čevlje in lovske čevlje dohite le v novo urejeni trgovini in delavnici
J. BRAJER
1863 LJUBLJANA
Turjaški trg (Breg) 1.
Istotam se izdelujejo vseh vrst čevljev po meri in vse vrste trznih čevljev.
Trgovci popusti!
Cene solidne! Postrazba točna!

MEINL-KAVA 4718/a

V lastnem interesu vseh jugoslovanskih trgovcev je, da posetijo
VZORČNI VELESEJEM V PRAGI
21. do 23. septembra 1924
kjer se jim nudi najugodnejša prilika, da stopijo v direktni stik z bogato češkoslovaško industrijo in trgovino.
Znižana vožnja po jugoslovanskih železnica 50%, po češkoslovaških železnica 30%.
19. septembra skupen izlet jugosl. trgovcev. Sejmska legitimacija služi kot vizum za potovanje v češkoslovaško.
Cena legitimacije 20 Din.
Pojasnila in legitimacije daje:
Češkoslovaški konzulat Ljubljana, Breg. Aloma Company Ljubljana, Kongresni trg.

Kupujte učne knjige
za osnovne, meščanske, srednje in strokovne šole
v **KNJIGARNI TISKOVA ZADRUGA** v Ljubljani
Prešernova ulica št. 54, nasproti glavne pošte.

Zadružna hranilnica
registrovana posojilna in gospodarska zadruga z o. z.
v Ljubljani
Sv. Petra cesta št. 19
sprejema vloge na hranilne knjižice in tekoči račun ter jih obrestuje najugodneje.
Večje in stalne vloge z odpovednim rokom obrestuje po dogovoru.
Daje posojila proti vknjižbi, poroštvu in zastavitvi.
1855a

Ljubljanska kreditna banka

<p>Delniška glavnica: Din 50,000,000.— Rezervni naklad okoli: Din 10,000,000.—</p>	<p>Centrala: Ljubljana, Dunajska cesta Podružnice: Brezice, Celje, Crnomelj, Gorica, Kranj, Maribor, Metković, Novi Sad, Ptuj, Sarajevo, Split, Trest, agencija Logatec</p>	<p>Brojovni naslov: Banka Ljubljana Tel. št. 261, 413, 502, 503 in 504</p>
--	--	--

se priporoča za vse v bančno stroko spadajoče posle.